

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 541/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Града Београда, Градска управа Града Београда, Секретаријат за инспекцијске послове, кога заступа Градски јавни правобранилац, против извршног дужника „АА“ д.о.о. ..., ради извршења, одлучујући о сукобу између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој извршној ствари, **СТВАРНО НАДЛЕЖАН** је Прекршајни суд у Београду.

Образложење

Извршни поверилац Град Београд, Градска управа Града Београда, Секретаријат за инспекцијске послове, поднео је 26.03.2015. године Привредном суду у Београду предлог за извршење против извршног дужника „АА“ д.о.о. ... ради наплате 10.000,00 динара, на основу извршне исправе – закључка о изрицању новчане казне комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе Града Београда. Решењем И 555/2015 од 13.10.2015. године Привредни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет је доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Прекршајни суд у Београду.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 88/18), прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у

наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док према ставу 2. истог члана привредни суд, између осталог, одређује и спроводи извршења на основу извршних и веродостојних исправа када се односе на лица из става 1. тачка 1. овог члана, одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука привредних судова, а одлука изабраних судова само кад су донете у споровима из става 1. тачка 1. овог члана. Одредбом члана 22. став 2. истог Закона прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Правилна примена цитираних законских одредаба подразумева да су у извршном поступку привредни судови увек надлежни да одређују и спроводе извршења на основу одлука привредних судова, као извршних исправа, а за одређивање и споровођење извршења на основу веродостојних исправа, али и одлука судова опште надлежности и одлука изабраних судова, као извршних исправа, када се оне односе на привредне субјекте, односно на лица из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. Основни судови надлежни су да воде извршне поступке само ако за то није надлежан неки други суд, дакле и привредни.

У конкретном случају предлог за извршење поднет је на основу извршне исправе – правноснажне одлуке комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе Града Београда о изрицању новчане казне, што значи да се не ради о поступку извршења на основу одлуке привредног, основног или изабраног суда, при чему ни странке у овом извршном поступку нису лица из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. То даље значи да нису испуњени услови из члана 25. став 2. и члана 22. став 2. истог закона за стварну надлежност привредног, као ни основног суда.

Извршни поверилац Град Београд је предлог за извршење поднео на основу правноснажне одлуке управног органа о изрицању новчане казне, па се и стварна надлежност за спровођење овог извршног поступка има ценити применом закона који регулише управни поступак.

Наиме, одредбом члана 272. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), прописано је да новчане казне које су изречене према овом закону, извршавају органи надлежни за извршавање новчаних казни изречених за прекршаје. Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/13, на који упућује наведена одредба Закона о општем управном поступку), одредбом члана 314. став 1, прописано је да новчану казну изречену за прекршај извршава прекршајни суд који их је изрекао, односно суд на чијем подручју је издат прекршајни налог. Законом о уређењу судова, стварна надлежност прекршајних судова регулисана је одредбом члана 27, којом је прописано да тај суд у првом степену суди у прекршајним поступцима ако није надлежан орган управе, пружа међународну правну помоћ у оквиру своје надлежности и врши друге послове одређене законом.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и да се у конкретном случају ради о предлогу за извршење на основу одлуке управног органа о изрицању новчане казне, као извршне исправе, а да орган који је одлуку донео није надлежан и за њено извршење, то је применом члана 314. став 1. Закона о прекршајима, у вези члана 272. став 1. Закона о општем управном поступку и члана 27. Закона о уређењу судова, за спровођење извршења у овој правној ствари стварно и месно надлежан Прекршајни суд у Београду, на чијем подручју је издат закључак о изрицању новчане казне.

У складу са изнетим, а на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић